

Keşke

– İbrahim COŞAR · 12 Haziran 2020

KEŞKE

Bir şairin gözünü dağladı bakışların,
Kalbine böyle aşkla akmasaydınız keşke!
Dayanılmaz hal aldı hasretle yakışların,
Seven bir kalbi böyle yakmasaydınız keşke!

Donuk kar beyazlığı ile örtünen kışı,
Bu kadar sıcak kılan sevgilinin bakışı.
Kalbi perişan eden dilin sivri çıkışı;
Böyle masum ve mahzun bakmasaydınız keşke!

Elvedayla, devrilmez karlı dağlar devirip;
Aydınlık sabahları karanlığa çevirip;
Seven kalbi bırakıp, böyle yalnız ve garip,
Şair umutlarını yıkmasaydınız keşke!

Kimlere yansın şimdi, derde mi, kedere mi?
Kimlere isyan etsin şansa mı, kadere mi?
Kimlere küsüversin sevdiği dilbere mi?
Aşka karşı boynunu bükmeseydiniz keşke!

Madem ki her hataya karşı kin güdecektin,
Madem ki böyle sessiz bırakıp gidecektin,
Gitmekle Coşari'ye hep zulüm edecektin,
Karşısına aşk ile çıkmasaydınız keşke!

12.06.2020/Samsun

İbrahim COŞAR